

11. Mitchell M. *Gone with the Wind*. New York: Wanner books, 1993. – 1024 p.

Diachuk Nataliia Mykhailivna,

Assistant Professor at English Philology Department, Ternopil V. Hnatiuk National Pedagogical University (Ternopil, Ukraine)

Pragmatic Peculiarities of Inversion in Fiction

The article analyses the notion of inversion and basic peculiarities of using inversion as a stylistic trope in fiction with the aim of achieving the expressiveness and distinctness of a text. Indirect word order helps to point out the most significant information in the message. It also draws the attention of a hearer or reader to the key notions, makes the speech more rhythmical and gives it special emotional colouring. The author of the article analyses different definitions of the notion “inversion” in modern linguistics and specifies the main features of inversion in literature.

Various functions of inverted constructions in the English language are described. Oratorical, aesthetic functions of inverted constructions as well as the function of influencing the addressee are analysed in the article. Peculiarities of using inversion in fiction are analysed on the example of the novel “Gone with the Wind” by M. Mitchell. Grammatical and stylistic types of inversion are described in the article. Their key features and expressiveness in prose are emphasized.

Key words: *inversion, grammatical inversion, stylistic inversion, emotional colouring, fiction.*

Ефендієва С.М.

ВДНЗУ “Українська медична стоматологічна академія”

Основні етапи упровадження передового педагогічного досвіду та інноваційних технологій у процес навчання вищої школи

В статті розкрито аналіз наукової літератури за темою та визначено основні напрями дослідження; надано науково-педагогічну оцінку основних передумов впровадження інновацій; досліджено різні інноваційні технології в процесі викладання; теоретично обґрунтовано доцільність застосування інноваційних технологій на різних етапах викладання англійської мови; узагальнено набутий досвід, резерв наукового потенціалу, творчих лабораторій, міжнародні зв'язки колективів навчальних закладів та їхній вплив на процес впровадження інноваційних технологій в другій половині XX-початку XXI століть; досліджено ефективність застосування інноваційних технологій на різних етапах викладання англійської мови.

Ключові слова: *інноватика, інноваційні технології, метод, методисти, перекладний метод, комунікативний метод, мобільність, міжкультурне спілкування.*

Історія впровадження інноваційних технологій в практику викладання іноземних мов здійснювала суттєві кроки щодо побудови ефективної системи навчання, впровадження інноваційних підходів.

Важливого значення набуває питання інноваційних змін у системі як спосіб оновлення змісту вищої освіти з метою підготовки компетентних і конкурентоспроможних випускників, котрі завдяки якісній іншомовній

підготовці, матимуть змогу реалізовувати свою соціальну та мовну мобільність у міжкультурному спілкуванні та співпраці [1, с. 220].

У статті вивчаються історичні періоди розвитку суспільства, які характеризувалися певними методами навчання: на початку ХІХ століття переважав граматики-перекладний метод, який застосовувався разом із впровадження технологічних засобів запису і відтворення звуку та проекції зображення; у період інтенсивного розвитку капіталізму і міжнародних зв'язків (кінець ХІХ ст.) – прямий та усний метод, які спричинили передумови появи аудіовізуальних засобів та ТЗН; у період виникнення технічних засобів навчання – метод програмованого навчання з використанням комп'ютерної техніки, лабораторії.

Аналіз наукових джерел свідчить, що проблема визначення певних періодів – одна з найбільш складних, комплексних і багаторівневих проблем наукового знання, потребує досконалого знання про об'єкт дослідження, про суміжні з ним науки. О. І. Авксентьева, І. О. Грузинська, І. О. Орлова вивчали питання періодизації, що постає в науці тоді, коли відбувається певна криза, коли відкривається і поповнюється дослідницьке поле, розширюється джерельна база, переглядаються і переоцінюються усталені погляди і положення, змінюється науковий дискурс.

Є підстави вважати, що перекладні методи виникли як способи викладання класичних мов, особливо латинської. Згодом метод навчання латинської мови був перенесений на навчання сучасних європейських мов. Серед перекладних методів розрізняють два основні напрями: граматики-перекладний і текстуально-перекладний [4, с. 28].

Безумовно, представники граматики-перекладного методу вважали, що тексти в підручнику повинні бути підібрані таким чином, щоб їхній зміст не приваблював, а навпаки, відштовхував студентів, оскільки при вивченні мови важливо засвоювати граматику, а текст повинен бути лише ілюстрацією до неї.

Основна увага текстуально-перекладного методу приділяється читанню текстів. До навчання залучались зв'язні тексти хрестоматійного характеру і оригінальні художні твори: Лафонтена, а пізніше Діккенса, Шиллера та інших [5, с. 13].

Доведено, на даному етапі історичного розвитку прямого методу навчання розвиваються такі інноваційні технології, як програмоване навчання: аудіовізуальні засоби, ТЗН. Прямий метод таку назву отримав, тому що його прихильники намагались слова іноземної мови та її граматичні форми асоціювати безпосередньо з їхнім значенням, обминаючи рідну мову учнів. Для того, щоб створити умови, аналогічні тим, які існують при засвоєнні рідної мови, створювались спроби відтворити відповідне мовне середовище: викладання здійснювалось лише іноземною мовою; були розроблені способи без перекладного розкриття значень слів і граматичних явищ. Виникає гостра потреба суспільства у створенні інноваційних технологій у галузі програмованого навчання.

На сучасному етапі детальнішого розгляду потребують технології, які широко використовуються у світі і мають на сьогодні позитивні результати,

серед них, зокрема: білінгвальне навчання, імерсійне навчання, предметно-мовне інтегроване навчання.

Доречно зазначити, що упродовж 80-90 років в Україні активну роботу щодо впровадження інноваційних технологій навчання проводять фахівці з іноземних мов зарубіжних організацій та видавництв: Британська Рада, Гете-Інститут, Французький Культурний Центр у Києві, Корпус Миру (США), Оксфорд Юніверсіті Прес, Пірсон Ед'юкейшн (Лонгман), Макміллан, Хайнеман (Велика Британія) та інші.

Вітчизняна теорія та практика навчання іноземних мов характеризується активною діяльністю фахівців щодо розвитку комунікативного підходу до навчання та реалізується за такими напрямками: підготовка та перепідготовка вчителів іноземної мови; теоретична розробка актуальних проблем методики; впровадження загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти; створення навчально-методичних комплексів з іноземних мов для різних вікових груп учнів, професійних потреб студентів; розробка та впровадження в практику інформаційних технологій навчання іноземних мов [2, с. 10].

Маємо припустити, що реалізація названих напрямків діяльності здійснюється за участю науково-дослідних установ, інститутів та факультетів післядипломної освіти, відповідних кафедр вищих навчальних закладів, професійних об'єднань вчителів, представників зарубіжних організацій та видавництв навчально-методичної літератури.

Міністерство освіти і науки України через співпрацю з зарубіжними видавництвами докладає певних зусиль щодо забезпечення навчального процесу сучасними навчальними комплексами.

Не можна не погодитись, що великого значення для оволодіння вміннями іншомовної комунікації має спілкування з носіями мови, створення іншомовного середовища та ситуацій реального зв'язку з друзями, колегами, однодумцями. Засобами такого середовища є періодичні видання, радіо та телебачення, інтернет ресурсів.

У даному напрямі заслуговує також на увагу і робота на факультеті іноземних мов Ніжинського державного університету, де розроблено Галузевий стандарт підготовки викладачів іноземних мов та підготовлено навчально-методичні матеріали з практичної граматики англійської мови, країнознавства Великої Британії, США, Канади, Німеччини, розробляються проблеми впровадження інформаційних технологій навчання іноземних мов [3, с. 19].

Кінець ХХІ століття зумовлений реформуванням національної системи освіти, яке розпочалося відразу після проголошення державної незалежності, передбачало "приведення системи у відповідність до нових соціально-економічних цілей, життєвих реалій, особливо потреб державотворення, її розвиток відповідно до Конституції України та Закону про освіту, забезпечення національного характеру і водночас конкурентоспроможності української освіти на світовому ринку"; на початку 90-х років відбулася зміна парадигми суспільної свідомості, переосмислення ціннісних орієнтацій, усвідомлення пріоритетності загальнолюдських та національних цінностей.

Враховуючи вище сказане можна стверджувати, що сучасний етап розвитку інноваційних технологій навчання іноземних мов характеризується створенням умов для впровадження комунікативного підходу до навчання, реформуванням змісту, форм та методів навчання та вимірювання рівня навчальних досягнень учнів згідно з загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти, створенням навчально-методичних комплексів, які б дозволяли забезпечити ефективність навчання всіх видів мовленнєвої діяльності, об'єднанням зусиль науковців, вчителів, організаторів освіти, зарубіжних фахівців щодо забезпечення потреб громадян в отриманні якісної підготовки з іноземних мов.

Література

1. Авксентьєва О. І. Інноваційні підходи у викладанні іноземних мов / О. І. Авксентьєва // Неперервна професійна освіта: теорія і практика : 2 ч. / за ред. І. А. Зязюна, Н. Г. Ничкало. – К., 2001. – Ч. 2. – С.220-223.
2. Грузинська І. О. Методика викладання англійської мови в середній школі / І. О. Грузинська; [перекл. з 7-го рос. видання, підгот. до друку доц. Н. Н. Скородумова]. – К. : Освіта, 2000. – 196 с.
3. Орлова І. О. Інноваційні підходи до викладання іноземної мови / І. О. Орлова // Нові технології навчання: наук.-метод. зб. / ред. кол. : В. О. Зайчук (головний редактор), О. Я. Савченко, О. І. Ляшенко, А. М. Федяєва та ін. – К. : НМЦ ВО, 2001. – Вип. 31. – 138 с.
4. Hall G. Exploring English Language Teaching: Language in Action / Graham Hall. – New York : Taylor & Francis e-Library, 2011. – 282 p.
5. Richards J. S. Approaches and Methods in Language Teaching / J. S. Richards, T. S. Rodgers. – New York : Cambridge University Press, 2001. – 278 p.

Efendiieva Svitlana Mykolaiivna,

Lecturer, HSEE of Ukraine "Ukrainian Medical Stomatological Academy" (Poltava, Ukraine).

The main stages of advanced pedagogical experience and innovative technologies in the English learning process in higher education

The article deals with the analysis of scientific literature and identifies the main areas of research. The topicality of the study is the necessity due to generalization of the historical experience of the innovative technologies genesis in the practice of English language teaching. The aim of the study is a usage of a holistic scientific analysis of the innovative technologies introduction of in the second half of XX-beginning of XXI centuries. The object of study is the English teaching in higher educational institutions of Ukraine (the second half of XX century-beginning of XXI century). The scientific-pedagogical evaluations of main prerequisites for innovation are given. Various innovative technologies in the English teaching process are researched. Theoretically, the expediency of innovative technologies implementation at various stages of English language teaching is determined. The advantages and disadvantages of the usage of innovative technologies at the English learning process are identified. The influences of the scientific potential provision and the educational institutions groups on the process of implementation of innovative technologies in the second half of XX-beginning of XXI centuries are

summarized. The efficiency of innovative technologies usage at various stages of English teaching is studied.

Keywords: innovation, innovative technology, method, scientist, translation method, communicative method, mobility, intercultural communication.

Зуєнко М. О.

Полтавський національний педагогічний
університет імені В. Г. Короленка

Поняття “парадигма” в сучасній міфопоетиці

У статті розкриваються особливості тлумачення поняття «парадигма» в сучасній міфопоетиці. Висвітлюються різні підходи в сучасному літературознавстві до визначення поняття “міфопоетична парадигма” та її складників. Доводиться думка про те, що міфопоетичну природу творчого спадку письменника обумовлює система міфологем і множинність культурно-історичних міфів.

Ключові слова: міфопоетична парадигма, міф, міфологізм, міфоелемент.

Дослідженню категорії “міфопоетичної парадигми”, виявленню її особливостей, структури та сутності присвятили свої праці вітчизняні науковці В. Б. Мусій, О. І. Кобзар, А. І. Гурдуз та ін. Так, А. І. Гурдуз розглядає “міфопоетичну парадигму” як модель осмислення світу, в основі якої покладено міфопоетичні уявлення автора про світ і світобудову, втілену в художньому творі оригінальну світоглядно-філософську систему” [2, с. 6]. Дослідження міфопоетичної парадигми твору полягає у виявленні міфологічного фактору у світоглядно-філософському вимірі. Разом з тим міфопоетична парадигма здобуває своє текстуальне вираження в міфопоетичній системі твору. Складниками міфопоетичної парадигми є ядро міфопоетичної парадигми, міфопоетична атмосфера, модус вираження міфологічного фактору (Д. С. Наливайко, А. І. Гурдуз). Ядро міфопоетичної парадигми залежно від кількості міфологічних джерел, залучених в художню канву твору, класифікують як гомогенне (коли митець звертається до одного із різновидів міфу за походженням. Наприклад, залучає в канву літературного твору лише біблійні міфи, або міфи Давньої Греції) та гетерогенне (коли митець відтворює в художньому тексті два чи більше різновидів міфу за походженням). Міфопоетичну атмосферу вчений А. І. Гурдуз розрізняє гомогенну, гомогенізовану і гетерогенну міфопоетичну атмосферу: “Навколо ядра виникає міфопоетична атмосфера твору: коли автор її підпорядковує певній соціальній меті, виходячи на рівень соціального міфу, то атмосфера ця є гетерогенною (до центрального “художнього” міфу додається соціальний міф чи програма)”. Якщо ж чітко вираженої соціальної програми (це може бути й нова парадигма розвитку нації чи суспільства взагалі) автор не висуває, то атмосфера твору є гомогенною. Якщо ж письменник репрезентує в літературному творі авторський міф, то за своєю природою міфопоетична атмосфера твору є гомогенізованою. Відповідно структура міфопоетичної системи поділяється на лінійну, фрагментарну, комбіновану [2, с. 30].